

[Tove Niemann]

fører stillet følgende spørgsmål – spørgsmål S 38 – til ministeren for skatter og afgifter:

»Vil ministeren oplyse, hvor stort prove-
nutabet vil være for staten, såfremt den stats-
lige bundgrænse hæves til 41.400 kr. for fa-
milier med to eller flere børn og til 31.000 kr.
for familier med ét barn?«

Begrundelsen er, at det ikke kan afvises, at familier med børn har brug for større skatte-
lettelser end andre, når der foretages offentlige besparelser, f.eks. på børnepenge. Især vil skattelettelser for familier, hvor den ene part beslutter at blive hjemme for at passe børnene, være en stor hjælp.

Men for at vende tilbage til forslagene, så savner vi i allerhøjeste grad solidaritetsfølelse i dette forslag. Der tales i øjeblikket så meget om at hjælpe de dårligst stillede og lavest lønnede familier, mange af de familier, der i dag har den laveste indkomst, altså små selvstændige erhvervsdrivende, landbofamilier osv. Dette forslag indeholder ikke nogen forbedringer for disse familiers vilkår. De har stadig væk den samme arbejdsbyrde og er uden mulighed for udvidet barselorlov. Disse familier vil imidlertid også blive hjulpet ved en hævelse af den statslige bundgrænse, som altså specielt skulle gælde for børnefamilierne.

Tinning (VS):

Igen i dag har der – som alle andre gange, hvor vi snakker om forholdene for børnefamilierne – været udtrykt varme og omsorg for børnefamilierne. Alle ordførere helt ude fra det yderste højre og hele vejen over mener jo, hver gang vi kommer herved, at er der noget, man skal tage sig godt af, så er det børnefamilier, og jeg kan forstå, at nu har også regeringen fået en børnepolitisk pakke. Vi havde en diskussion på foranledning af VS' børnepolitiske pakke i januar sidste år. Jeg skal ikke repetere alle de 50-60 forslag, der var dengang, men jeg kan forstå, at nu har regeringen også fået sådan en pakke, og jeg kan forstå på socialministeren, at netop sådan noget som børnefamilierne ligger både socialministeren og statsministeren meget stærkt på sinde.

Jeg synes, der er grund til at kigge på, hvad det er, regeringen faktisk gør ved børnefamilierne. I dagbladet Politiken for den 3. oktober er der et par herrer, nemlig et par

lektorer fra den sociale højskole i København, der har forsøgt at lave nogle beregninger på en række af regeringens finanslovforslag, hvordan de virker i forhold til nogle børnefamilier. Det er nogle interessante beregninger, for her har vi nogle konkrete tal på, hvad det er, regeringen foretager sig, og kan altså blive fri for at høre på kønne ord. Beregningerne inddrager forhøjelsen af arbejdsløshedskassekontingentet, nedsættelsen af arbejdsløshedsunderstøttelsen, indførelsen af sygeskatten, ændringerne vedrørende børnetilskud, ændringerne vedrørende betalingen for daginstitutioner og ændringerne i forbindelse med bortfaldet af mælketilskud. Jeg vil nøjes med bare at nævne to af de beregninger.

Man har kigget på børnefamilier med to børn på henholdsvis 2 år og 5 år og kigget på et ægtepar, hvor begge er ufaglærte og begge har fuldtidsarbejde og i 1982 havde en lønindkomst tilsammen på 250.000 kr. De får en direkte lønnedgang på 4,6 pct. af lønnen, ca. 11.000 kr. Det er regeringens omsorg for børnefamilierne.

Hvis vi kigger på et andet ægtepar, hvor hustruen er hjemmearbejdende, og hvor manden er direktør med en samlet lønindkomst på 400.000 kr., så ser det selvfølgelig straks lidt bedre ud. De går ganske vist 3.300 kr. ned, men det svarer kun til 0,8 pct. Altså en lønnedgang på 4½ pct. til de ufaglærte og en lønnedgang på en lille procent til direktøren. Se, det er regeringens konkrete omsorg for børnefamilierne.

Det forekommer mig, at vi nærmer os toppen, når både socialministeren og arbejdsministeren kommer herop i dag og siger: nu må vi jo tænke på, at hvis moderen er for lang tid væk fra arbejdsmarkedet – altså hvis det bliver 4 uger før og 26 uger efter fødslen og måske 5 ugers ferie – så får moderen nok vanskeligt ved at igen at opnå den nære tilknytning til arbejdsmarkedet. Ja men en regering, der fører en politik, som den ved øger arbejdsløsheden, en regering, der fører en politik, som den ved øger specielt kvindearbejdsløsheden, en regering, der fører en politik, som sætter bunker af børnefamilier på en utrolig lav bistandshjælp, den sender et par af sine ministre herop for at fortælle os, at nu må vi passe på, at vi ikke kommer til at forringe situationen for den kvinde, der godt vil fastholde en varig tilknytning til ar-